

CHÚT KỶ NIỆM VỀ THẮNG TIẾN VII

Trần Ngọc Toàn

Xuống phi cảng Quốc tế George Bush ở Houston, Texas, lúc 7 giờ chiều ngày 2 tháng 7, 2002, mãi đến 8 giờ tối tôi mới lên tới được đất trại Camp Strake, 25 miles về phía Bắc Houston. Trại Họp bạn Hướng Đạo Việt Nam toàn thế giới “Thắng Tiến” đã khai mạc vào sáng ngày thứ Hai ngày 7/2/02.

Đêm nay chương trình Văn Nghệ Lửa trại cho các ngành Ấu, Thiếu, Thanh và Trưởng niên. Văn phòng ghi danh và tiếp nhận đã đóng cửa. Xe của chúng tôi theo bản đồ chạy thẳng vào luôn đất trại dành cho khu Hướng Đạo Trưởng niên. Khu vực có đèn điện thấp sáng giữa rừng cây nhưng chẳng có bóng người nào ở đó cả. Chúng tôi đành chạy ngược trở ra và đổi hướng theo đường Nguyễn Văn Thơ, tên của vị cố Huynh trưởng Hướng Đạo đã từng là hội trưởng hội Hướng Đạo Việt Nam trước năm 1975, khi ông còn là một Bác sĩ

Giáo sư của trường Đại học Y-Khoa Sài Gòn, và cũng là cựu chủ tịch ban thường vụ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam sau Hội nghị Costa Mesa cho tới kỳ Thắng Tiến 4. Ngay bên bãi đậu xe, hai Hướng Đạo sinh Hoa kỳ ứng trực tại trạm gác đã dùng máy vô tuyến liên lạc với ban Tổ Chức Trại của Hướng Đạo Việt Nam, khi được biết chúng tôi mới đến từ Virginia. Chỉ trong vòng 10 phút sau, Trưởng Trần Kim Thoa cùng vài Hướng Đạo sinh của văn phòng ghi danh đã đi

bộ đến nơi với nụ cười thật tươi nở trên môi.

Nhận hồ sơ ghi danh và thể nhận diện, chúng tôi bước ra ngoài với tâm trạng áy náy muốn giải quyết mọi việc nhanh chóng để vợ chồng người bạn có hảo ý đón ở phi trường được về nhà sớm vì loay hoay cũng đã hơn 9 giờ tối. May mắn có chiếc xe Van từ ngoài cổng Trại đi vào, chúng tôi vội đón quá giang lại gặp trưởng Phạm Hồng Thái của Liên đoàn Trai Việt đến từ Centreville, Virginia. Tr. Thái đã vui vẻ đưa chúng tôi vào khu Trại của Trưởng Niên (dù gì tôi cũng trên 6 bó rồi) để chuyển đồ đạc vào nơi trạm trú chính thức của “bê trên tôi” tại Cabin A.2. Cửa phòng có gắn máy lạnh và 8 chiếc giường đơn với nệm và tấm trải đâu ra đó, để mở dù không có một bóng người. Chúng tôi vội cho tất cả vào phòng nơi còn một chiếc giường sát bên cửa sổ còn trống. “Bê trên” đã mệt mỏi nên ở lại một mình thu xếp chỗ ngủ còn tôi phải “khăn gói quả mướp” chạy ra nhờ xe của Tr. Thái đi vào Khu Trại Chính tìm chỗ “nghỉ” qua đêm.

Chúng tôi vốn lớn tuổi lại e cái nóng của xứ chăn bò nào vào đầu tháng 7 nên đã vội vàng gửi chi phiếu đóng tiền phòng Cabin có máy lạnh từ 6 tháng trước cho nó chắc ăn. Dành ưu tiên theo kiểu “First come, first serve”. Nào ngờ, tới giờ phút chót, các “cụ Ông” và “cụ Bà” đến trại quá đông nên các em đã ưu tiên dành cho các “bê trên” và tuổi thọ nên “Trưởng chịu khó ra ngủ ở lều trại của Liên đoàn Hùng Vương, Virginia”.

Chiếc xe của Tr. Thái nhờ có bảng “STAFF” nên được phép chạy thẳng vào bên trong khu Trại Chính. Trong đêm tối tôi lò mò vào lô đất trại dành cho Liên đoàn Hùng Vương và Thăng Long, Virginia. Mọi người đã ra ngoài sân khấu của Trại Chính để thưởng thức ban Du ca và ca sĩ Nguyệt Ánh hát nhạc đề cao dân tộc và quê hương, chỉ còn Trưởng Trưởng Dư A cùng vài người bạn đang trò chuyện bên ánh đèn “pile”. Đến nơi sân khấu lộ thiên với ánh đèn điện sáng rực, chương trình hát bắt đầu kết thúc, tôi gặp lại khuôn mặt quen thuộc. Thế là Tr. Nguyễn Tấn Định, nguyên Đạo trưởng Đạo Hưởng Đạo Việt Nam tại Đà Nẵng ngày trước rủ tôi quay lại khu trại Trưởng niên. Anh bảo: “Thôi mình không giúp gì được cho các anh em trong ban tổ chức thì anh em mình tự thu xếp lấy nhau.”

Nghĩa là chúng tôi sang khu nhà dành riêng cho Ban Tham mưu của trại khiêng ghế bố loại nhà binh về phòng xếp thêm vào chỗ trống để “ngả lưng qua đêm”. Tám người cho một phòng nay trở thành 14. Cũng may có vài vị Trưởng niên từ xa đến có bà con và bạn bè đến đón lúc chiều về Houston gặp mặt nên không đến nỗi “quá tải”. Các “cụ” lâu ngày tái ngộ nên hàn huyên tâm sự mãi đến khuya mới chịu đi ngủ. Sáng hôm sau, chúng tôi tự nhập vào các sinh hoạt của trại như mọi người thật thoải mái và vui vẻ. Ai cũng đến đây với tinh thần Hưởng Đạo và sống với tinh thần ấy suốt những ngày giờ còn lại trên đất trại đã mượn thuê lại của hội nam Hưởng Đạo Hoa Kỳ (BSA) với giá rất cao. Dù trại khá rộng lớn với rừng cây và hai hồ nước với điện và nước đầy đủ. Điều này chứng tỏ khả năng gây quỹ, tổ chức của thế hệ trẻ của Phong Trào Hưởng Đạo Việt Nam tại Hoa Kỳ và đánh dấu sự lớn mạnh của Hưởng Đạo Việt Nam ở hải ngoại dưới sự lãnh đạo của Hội Đồng Trung Ương.

Cần nói thêm cho rõ là hiện nay, Hưởng Đạo không được phép chính thức hoạt động tại Việt Nam từ sau năm 1975 ở miền Nam và năm 1954 ở miền Bắc. Do đó, đối với tổ chức Hưởng Đạo Thế Giới, đại diện duy nhất cho Hưởng Đạo Việt Nam đến nay là Hội Đồng Trung Ương do Đại Hội Đồng các trưởng Hưởng Đạo Việt Nam định cư khắp nơi trên Thế giới nhóm họp và bầu ra vào đúng dịp Trại Họp Bạn Hưởng Đạo Việt Nam tổ chức mỗi bốn năm một lần. Cũng do quyết định của Đại Hội Đồng Trưởng kỳ này. Hưởng Đạo Việt Nam vùng Nam California Hoa Kỳ đã được ủy thác đứng ra tổ chức Trại Họp Bạn “Thăng Tiến 8” của Hưởng Đạo Việt Nam trên toàn thế giới vào năm 2006 tại vùng Nam California.

Mạnh nhất là Liên đoàn La Vang, Pháp Luân, Trường Sơn ở vùng phụ cận các thành phố Dallas và Houston. Kế đến là các Liên đoàn ở vùng Bắc và Nam California và Liên đoàn vùng phụ cận Hoa Thịnh Đốn là Potomac, Thăng Long, Chi Lăng, Hùng Vương và Trại Việt. Với sự hỗ trợ của các phụ huynh, các trưởng Hưởng Đạo đã đôn đốc và đốc sức đưa một số lượng các em Hưởng Đạo Việt Nam đáng kể dự Trại bằng xe và phi cơ. Sự thành công và thiện chí của ban Tổ Chức Trại Họp Bạn với lều ăn cho cả ngàn trại sinh gồm ba bữa và các sinh hoạt Hưởng Đạo như lửa trại, trò chơi lớn, đồ vui để học đã bù đắp lại những nỗ lực đóng góp đưa các em đến đất trại và trở về an toàn, vui vẻ.